

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 9
 Buitenland 10
 Kerk 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Cultuur 20

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Zout der aarde worden

” Door de gebeurtenissen van het afgelopen jaar dreigen we het zicht op de wereldkerk te verliezen. Toegegeven, de berichten daarover klinken zelden hoopgevend. Zo waren er op zondag 8 mei in de Egyptische hoofdstad Cairo opnieuw gewelddadige conflicten tussen christenen en moslims. Balans: minstens twaalf doden, tweehonderd gewonden en twee koptische kerken in brand. Eerder waren in Nigeria ook al zeventien christenen omgebracht.

In het Midden-Oosten blijft de situatie van de christenen schrijnend. De relatieve bescherming die ze in sommige Arabische landen van seculiere leiders genoten, kan hen nu duur te staan komen. Velen zien de ‘Arabische lente’ nochtans als een eerste stap richting vrijheid en hopen op een toekomst waarin de godsdiensten vreedzaam samenleven. Maar tegelijk vrezen ze dat extremistische moslingroepen het machtsvacuüm zullen misbruiken om – zoals in Irak – tot de jihad, de heilige oorlog, op te roepen. Veel christenen staan dan ook voor de verscheurende keuze: hun land verlaten of bang afwachten wat komt.

Toch kent de wereldkerk niet uitsluitend kommer en kwel. Dat blijkt uit een round-up in het Franse katholieke weekblad *La Vie*. Dat de Kerk verandert, wisten we – al aanvaardden sommigen dat met tegenzin. De trends zijn niettemin duidelijk. De grootste numerieke groei kent ze in Afrika. Als de huidige evolutie doorzet, woont in 2050 een kwart van de katholieken in Afrika. In 2007 was dat maar 13 procent. In Europa zou het aantal katholieken in diezelfde periode verder slinken van 24 naar 16 procent. Hoe dan ook, het zwaartepunt verschuift almaar meer van Noord naar Zuid.

La Vie ziet nog andere belangrijke tendensen die de toekomst van de katholieke Kerk tekenen. Allereerst is er de groeiende concurrentie met de islam en met de vele neoprotestantse bewegingen. Daardoor kan Rome sinds vorig decennium wereldwijd het religieuze lei-

derschap niet langer opeisen. Vervolgens is de rol van de vrouw in de Kerk nog altijd minimaal, ook al is haar invloed op het familiale, sociale en caritatieve leven niet te onderschatten. „Zolang we niet betrokken worden bij de totstandkoming van theologische documenten, blijft de Kerk een wereld die maar met één oog ziet”, onderstreept de gerenommeerde Amerikaanse benedictines en theologe, Joan Chittister. Tot slot kennen kloosters en abdijen toenemend succes. Ze groeien almaar meer uit tot oases waar gelovigen op adem komen en tegemoet kunnen komen aan hun hunker naar stilte en meditatie, en hun verlangen naar God. Terwijl bij ons kerken leegstaan en met sloop worden bedreigd, vinden elders in de wereld stichtingen plaats en worden nieuwe kloosterkerken gebouwd.

Uiteraard verschilt de situatie van continent tot continent. Behalve de islam bedreigen in Azië vooral de opkomende consumptiemaatschappij en het groeiende materialisme de toekomst van het geloof. Dat belet niet dat in Vietnam de kerken massaal worden bezocht en dat de seminaries er kampen met een overaanbod aan kandidaten. Ook in vele Afrikaanse landen groeit de zondagsmis keer op keer uit tot een uitbundig samenzijn. In Zuid-Amerika heeft de katholieke Kerk dan weer af te rekenen met de vele sekten en neoprotestantse Kerken die de massa met simplistische boodschappen bespelen. En in de Verenigde Staten ondergaat de Kerk nog altijd de gevolgen van de pedofilieschandalen die er in 2002 losbarstten.

La Vie schildert het hedendaagse christendom met een veelkleurig palet. Uit de getuigenissen blijkt dat christenen er overal ter wereld naar streven het evangelie intens met elkaar te beleven, vaak in pijnlijke omstandigheden. Dat is een even geruststellende als verblijdende gedachte. Het is immers de enige manier om zout der aarde te worden.”

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofredacteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goirdts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)

fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING
 Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
 Lay-out & Zetwerk
 Tinne Van Litsenborg

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

De waarheid?

KERK & leven, 13 APRIL 2011

Bij de lectuur van *Vraag het aan Theo* vroeg ik me af of al die geïnterpreteerde verbeelding van de Bijbeldeskundige de waarheid is? Het evangelie vertelt dat alle leerlingen waren weggegaan, schrijft hij. In datzelfde evangelie staat dat Johannes samen met de moeder van Jezus onder het kruis stond. Waarom wordt het ene aangehaald en het andere verzwegen? Zij kunnen dus heel goed gehoord en gezien hebben wat er gebeurd is.

Hoe weet de Bijbeldeskundige, in het jaar 2011, dat Jezus die woorden niet heeft uitgesproken? Al die verbeelding sticht verwarring. De ouderen beginnen te twijfelen en durven over het geloof niet meer praten met de jongeren. De jongeren halen de schouders ervoor op en stappen de Kerk voorbij, ook op Pasen. Probeer zo het geloof maar eens door te geven aan je kleinkinderen.

Gerard HERMANS, LANGDORP

Progressief

KERK & leven, 20 APRIL 2011

In de rubriek *Lezersbrieven* van 20 april was er discussie over een brief waarin ik destijds de vraag had gesteld of, rekening houdend

met de teneur van de meerderheid van de brieven in *KERK & leven*, het blad niet de plicht heeft een progressieve tegenstem te laten horen. Let wel, met progressief heb ik nooit bedoeld: afwijkend van de leer van de Kerk.

Ik vind het merkwaardig dat dit laatste door sommige lezers wordt gesuggereerd. Ik bedoel met progressief dat de Kerk zich in hoofd en geledingen moet realiseren dat geen enkele waarheid – ook de christelijke niet – als een kant-en-klaarpakket kan worden doorgegeven, onveranderlijk en onveranderd. Waarheid is een dynamische realiteit en opdracht.

Je kunt als individu, maar ook als Kerk, groeien inzicht en zodoende de waarheid meer en meer ontdekken. Wanneer een bepaalde Kerk zich evenwel angstig afkeert van de moderne tijd in zijn geheel, dan dient ze daarmee niet de waarheid. Waarom zou ik bijvoorbeeld als katholiek niet mogen vinden dat de Kerk veel te leren heeft van de moderne samenleving als het gaat om respect voor de mensenrechten? Is dat geen eigentijdse invulling van het opkomen voor de zwakkeren?

Waarom zou ik geen begrip mogen opbrengen voor mensen die zich laten ontlopen? Heeft dat niet te maken met respect voor een eerlijke overtuiging? En zou Onze-Lieve-Heer het mij kwalijk nemen als ik, bijvoorbeeld, geen

vertrouwen kan hebben in pausen, kardinalen en bisschoppen, die me iets te gladjes – zonder vermorzeld hart – komen vertellen hoe erg ze het allemaal vinden wat er de voorbije jaren aan de oppervlakte is gekomen, om onmiddellijk daarna, met de geborduurde zakdoek nog in de hand, volkomen inert over te gaan tot de orde van de dag?

KOEN KINT, ZOERSEL

Niet het goeie moment

KERK & leven, 4 MEI 2011

Uw column, *Twee maten en twee gewichten*, is zeer terecht, maar als jeblief, dit is niet het gepaste moment om zo iets te publiceren. Was het echt niet mogelijk daarmee te wachten? Ik denk dat dit weer verkeerd zal overkomen, net na Pasen.

U schrijft: „Doen alsof er niets is gebeurd, is evenwel onmogelijk.” Waarom vervangt u „onmogelijk” niet door „zou niet verantwoord zijn”? U schrijft verder: „Als we hard zijn voor de Kerk, moeten we dat ook zijn voor de samenleving, wier verantwoordelijkheid zeker even groot is.” Dat klinkt als het op de samenleving afschuiven van wat is gebeurd, en dat kan in deze context toch niet de bedoeling zijn. Wat denkt u

van: „De Kerk moet focussen op een probleem dat ze erkent, maar dat eigenlijk een breder maatschappelijk probleem is.” Dat zou de zaken in een ruimere context plaatsen, waardoor we niet wegglijden in één aspect dat zich beperkt tot de Kerk.

Herman MARGINET, via e-mail

Advertentie

Internaat-tuinbouwschool
 OPENDEURDAGEN

28/05
 &
 29/05

Diestersteeweg 146 - 3800 Sint-Truiden

www.internaat-tuinbouwschool.be